

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Ane Berlengi Fellner, članica vijeća, te sudske savjetnice Maje Novosel, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja V. S. j.d.o.o., V., kojeg zastupa ovlaštena osoba Š. P., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 18. veljače 2021.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Zagreb, klasa: UP/II-008-07/20-01/1222, urbroj: 401-01/11-20-1 od 14. prosinca 2020. godine.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika odbačena je žalba tužitelja kao nedopuštena.

Tužitelj u tužbi podnesenoj protiv osporenog rješenja tuženika koju podnosi poradi pogrešne primjene materijalnog prava, tvrdi da mu je navedenim rješenjem tuženik ograničio pravo na pristup informacijama, te da navedeno rješenje osporava komparativnom pravnom metodom, komparirajući isto rješenje s ostalim rješenjima tuženika koje navodi (pod brojem od 1 do 12). Predlaže poništiti osporeno rješenje tuženika.

Tuženik je dostavio sudu odgovor na tužbu u kojem ističe da je osporenim rješenjem od 14. prosinca 2020. godine odbačena žalba tužitelja kao nedopuštena, iz razloga što je u žalbenom postupku utvrđeno da se odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama ne primjenjuju u ovom slučaju s obzirom da se podnesak tužitelja od 14. rujna 2020. godine ne može smatrati zahtjevom u smislu citiranog Zakona, bez obzira što je isti Općini P. podnio na pomoćnom obrascu za podnošenje zahtjeva za pristup informacijama. Već iz sadržaja podneska razvidno je da tužitelj traži da mu Općina P. u pisanoj formi odgovori na postavljeno pitanje vodi li evidenciju obveznika upravljanja nekretninama na ovom području. Iz očitovanja Općine P. proizlazi da je ista dopisom od 16. listopada 2020. godine, kojeg je tužitelj zaprimio odgovorila tužitelju da predmetnu evidenciju ne vodi. Ističe da fizičke i pravne osobe imaju pravo jedinicama lokalne samouprave postavljati pitanja koja se tiču djelokruga njihovog rada, tražeći pomoć u izvršavanju svojih prava i obveza i drugo te su

dužne postupati po navedenim podnescima, međutim, navedena komunikacija ne obavlja se prema pravilima koja vrijede za ostvarivanje prava na pristup informacijama. Općina P. je na postavljeni upit odgovorila dopisom od 16. listopada 2020. godine, pa stoga tvrdnja tužitelja da mu je rješenjem tuženika od 14. prosinca 2020. godine ograničeno pravo na pristup informaciji, nije osnovana, obzirom da se u predmetnom slučaju niti ne radi o ostvarivanju prava na pristup informacijama sukladno odredbama navedenog Zakona. Valja naglasiti i to da tužitelju nije uskraćeno pravo na dobivanje odgovora iz djelokruga rada Općine P. Poziva se na presudu Visokog upravnog suda poslovni broj: UsII-200/19-4 od 18. travnja 2019. iz koje proizlazi da se traženje očitovanja i odgovora, odnosno mišljenja ne smatra zahtjevom u smislu članka 18. stavak 5. Zakona o pravu na pristup informacijama, niti se smatra informacijom u smislu članka 5. stavak 1. točka 3. istog Zakona, budući da tijelo javne vlasti u tom slučaju nije dužno donijeti rješenje pa ne može ni doći do šutnje uprave. Vezano uz navod tužitelja da tužbu zasniva na komparaciji rješenja tuženika od 14. prosinca 2020. godine s 12 rješenja tuženika čije klasifikacijske oznake i navodi u tužbi, ističe da je u predmetnih 12 postupaka bila riječ o sadržajno jednakom podnesku tužitelja kao i predmeta upućenih Općini P. Međutim, kako u istim tijela javne vlasti tuženiku nisu dostavila očitovanja u postupanju po predmetnim podnescima, u žalbenom postupku nije bilo moguće sa sigurnošću utvrditi jesu li pojedine jedinice lokalne samouprave tužitelju dostavile odgovor na pitanje iz djelokruga svog rada, odnosno nije bilo moguće utvrditi na koji način su iste postupale s predmetnim podneskom te bi li u konkretnom slučaju trebale primijeniti odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama. Predlaže odbiti tužbu.

U skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS) tužitelju je dostavljen odgovor tuženika na tužbu.

S obzirom da tužitelj osporava samo primjenu prava, a činjenice su nesporno, te kako stranke u tužbi niti u odgovoru na tužbu ne zahtijevaju održavanje rasprave sud je ovaj spor riješio bez rasprave na temelju odredbe članka 36. stavak 4. ZUS-a.

Iz spisa predmeta proizlazi da je tužitelj tuženiku podnio žalbu zbog toga što Općina P. nije u zakonskom roku riješila o njegovom zahtjevu za pristup informaciji kojeg je podnio 14. rujna 2020. godine. Ističe da je zahtjevom tražio da mu se u skladu s citiranim Zakonom omogući pristup informaciji: „vodi li Općina P. službenu evidenciju obveznika upravljanja nekretninama na svom području?“

Prema stanju spisa predmeta nespornim se ukazuje da je Općina P. svojim dopisom od 16. listopada 2020. godine odgovorila na postavljeno pitanje ovdje tužitelja da ne vodi službenu evidenciju obveznika upravljanja nekretninama na svom području, koji dopis je tužitelj uredno zaprimio kako to proizlazi iz spisu priložene preslike dostavnice, a kako to pravilno ističe i tuženik u obrazloženju osporenog rješenja.

Obzirom na navedeno i nesporno utvrđeno ovaj Sud ocjenjuje da je tuženik u konkretnom slučaju odbacujući žalbu tužitelja izjavljenu zbog neodlučivanja o zahtjevu tužitelja pravilno i u cijelosti zakonito postupio, pri čemu se tuženik pozvao na mjerodavne odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. i 85/15.) i to odredbe članka 5. stavak 1. točka 3. i 18. stavak 5. citiranog Zakona.

Nadalje pravilno tuženik u obrazloženju osporenog rješenja donesenog u žalbenom postupku ocjenjuje da se podnesak tužitelja ne može smatrati zahtjevom za pravom na pristup

informacijama u smislu odredbe članka 5. stavak 1. točka 3. Zakona, s obzirom da je tužitelj svojim podneskom – upitom od tijela javne vlasti ovdje jedinice lokalne uprave Općine P. tražio u pisanom obliku odgovoriti na pitanje vodi li evidenciju obveznika upravljanja nekretninama na svom području, jer se ovdje ne radi o primjeni odredbe ZPPI-a, pa je žalba pravilno odbačena kao nedopuštena.

Sud u cijelosti prihvaća obrazloženje tuženika u osporenom rješenju i nalazi da navedenim nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja.

Trebalo je stoga na temelju odredbe članka 57. stavak 1. ZUS-a riješiti kao u izreci.

U Zagrebu, 18. veljače 2021.

Predsjednica vijeća
Mirjana Čačić, v.r.